
Sumari

1. Julia	7
2. Se'n va anar amb la tia Julita.....	11
3. La tia Julita	13
4. La mare	17
5. El somni de la Julia.....	21
6. La dona amb el barret d'ales amples.....	25
7. La Nandi	33
8. El dinar	35
9. La fageda.....	39
10. La història de la tia Julita.....	43
11. El jove misteriós	47
12. El temps	51
13. El cor roig.....	55
14. Fent voltes	63
15. L'Amancio.....	67
16. L'assassí.....	71

17.	L'Antonio, el fruiter	73
18.	La realitat.....	75
19.	La flor	79
20.	Els nens.....	83
21.	El Gustavo	85
22.	El que ens va explicar el Gustavo	89
23.	Coses que no encaixen.....	97
24.	L'Amancio.....	99
25.	L'àvia i la tia Julita	101
26.	El clar del bosc	103
27.	El bosc de bambú de la tia Julita.....	107
28.	Un deute	113
29.	Els altres nens.....	117
30.	Fil a l'agulla	121
31.	Gairebé tots	125
32.	La tia Julita	129
33.	El bosc de bambú dels cors roigs.....	131
34.	Per fi	135
	Apèndix	137

Julia

Em dic així: Julia. I la meva tia també, la tia Julita.

El nostre poble es diu Los Barrancos, però no hi ha cap barranc. És un poble del nord, petit i estret, com molts altres pobles. Però Los Barrancos és especial. I no solament per la gent que hi viu. És especial perquè és l'únic a tota la comarca que té un bosc de bambú.

El nostre bosc de bambú és al bell mig d'un altre bosc, el de faigs i roures que envolta el poble, i no és gens fàcil trobar-lo.

Jo, des de ben petita que sento històries sobre aquest bosc de bambú. Els pares diuen que aquest bosc no existeix pas, que tot són llegendes que s'inventen els vells del poble perquè s'avorreixen, que aquí, enmig d'aquestes serralades europees, no hi creixen boscos de bambú així com així.

I això és veritat.

Jo sé moltes coses sobre els bambús. Sé que hi ha moltes menes de bambús diferents. I que la seva floració és rara. Algunes espècies triguen molts anys a florir i quan ho fan, floreix tot el bosc alhora i després es mor.

El bosc sencer de bambú es mor. Sí, ho heu llegit bé. I de vegades això causa desgràcies, com ara les invasions de rates als camps de l'Índia o de la Xina que acaben provocant la fam. Perquè les rates s'alimenten de les llavors de bambú que han de regenerar el bosc.

Jo crec que, malgrat tot, ha de ser bonic veure florir un bosc de bambú. M'hauria agradat molt veure el nostre bosc florit. Però no sabia on era, ni tan sols que existia. Deien que només els més vells hi sabien arribar. Bé, ells i la tia Julita.

Perquè el bosc de bambú i la tia Julita, que en realitat és la tieta de la mare, són gairebé la mateixa cosa, encara que sembli increïble. I els dos guarden una història. La història del *bosc de bambú del cor roig*. La història que ara us explicaré i que comença pel final.

Comença quan el bosc de bambú del cor roig està a punt de florir. O això és el que em pensava jo.

© del text: Mónica Rodríguez Suárez, 2017
© de la traducció: Tina Vallès López, 2017
© de les il·lustracions: Adolfo Serra, 2017
© d'aquesta edició: Pagès Editors, SL, 2017
C/ Sant Salvador, 8 - 25005 Lleida
editorial@pageseditors.cat
www.pageseditors.cat

Primera edició: octubre de 2017
ISBN: 978-84-9975-901-2
DL L 1173-2017
Imprès a Arts Gràfiques Bobalà, SL
www.bobala.cat

✦ imprès a lleida ▶

Qualsevol forma de reproducció, distribució, comunicació pública o transformació d'aquesta obra només es pot fer amb l'autorització dels seus titulars, llevat de l'excepció prevista per la llei. Adreceu-vos a CEDRO (Centro Español de Derechos Reprográficos, <www.cedro.org>) si necessiteu fotocopiar, escanejar o fer còpies digitals de fragments d'aquesta obra.